

Sygn. akt VI GC 1360/17 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwotę 1 069,20 zł (jeden tysiąc sześćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 24 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) umarza postępowanie w pozostałym zakresie co do odsetek;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1360/17/3

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w T. pozwem z dnia 3 lipca 2017 roku (data prezentaty Sądu) wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 1.069,20 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 24 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że na podstawie zawartej umowy strony prowadziły współpracę w zakresie sprzedaży suplementu diety. Współpraca wyglądała w ten sposób, że zamówienia były składane w przedsiębiorstwie powoda telefonicznie, następnie powód wystawiał na zamówiony towar fakturę VAT. W trakcie współpracy pozwana w grudniu 2016 r. zakupiła od powoda towar na łączną kwotę 1.069,20 zł brutto. Zakupiony towar został wydany i dostarczony pozwanej. W związku z brakiem zapłaty powódka wezwała pozwaną do zapłaty wyznaczając jej termin do 23 czerwca 2017 r. na uregulowanie należności. W wskazanym terminie pozwana nie uregulowała należność.

W dniu 7 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1512/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanej podniósł że powódka nie wykazała aby pozwana zamówiła towar oraz aby pozwana odebrała wystawioną fakturę. Pełnomocnik pozwanej wskazała również, że powódka udowodniła jedynie fakt doręczenia przesyłki jednak nie sposób ustalić jaka była jej zawartość. Pełnomocnik pozwanej stwierdził również, że na potwierdzeniu doręczenia przesyłki widnieje data 8 czerwca 2017 r. natomiast faktura VAT nr (...) została wystawiona 16 grudnia 2016 r. w związku z czym trudno przypuszczać że powódka przez pół roku odwlekała nadanie przesyłki zawierającej zakupiony towar.

Pismem procesowym z dnia 18 stycznia 2018 r. powódka cofnęła pozew w zakresie żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 24 czerwca 2016 r. do dnia 23 grudnia 2016 r. oraz zrzekła się w tym zakresie roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka na podstawie zwartej przez strony umowy dostarczała pozwanej za pośrednictwem kuriera suplementy diety razem z wystawioną fakturą. Strony ustaliły, że każdorazowo do zapłaty będzie dochodziło po sprzedaży przez pozwaną dostarczonego jej towaru. W zawartej umowie strony ustaliły, że jeżeli towar nie został sprzedany to pozwana może go zwrócić powódce.

Dowód: faktury VAT (k. 48, 50, 53, 56, 59, 62, 65, 68, 71, 74), potwierdzenia doręczenia (k. 49, 51, 54, 57, 60, 63, 66, 69, 72, 75), potwierdzenia przelewów (k. 82, 55, 58, 61, 64, 67, 70, 73, 76), zbiorcze zestawieni faktur (k. 77), przesłuchanie przedstawiciela powoda G. K. (k. 103-104).

Dnia 16 grudnia 2016 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.069,20 zł tytułem sprzedaży towaru.

Dowód: faktura VAT (k. 13), potwierdzenie doręczenia (k. 14), zbiorcze zestawieni faktur (k. 77).

Powódka została poinformowana przez klienta pozwanej, że towar objęty fakturą VAT nr (...) nie jest dostępny u pozwanej gdyż został już sprzedany.

Dowód: przesłuchanie przedstawiciela powoda G. K. (k. 103-104).

Powódka mailem z dnia 4 kwietnia 2017 r. zwróciła się do pozwanej o potwierdzenie sald uwzględniającego fakturę (...). W odpowiedzi pozwana przesłała podpisane potwierdzenie salda.

Dowód: mailem z dnia 4 kwietnia 2017 r. (k. 78), potwierdzenie salda (k. 79, 80).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 13 czerwca 2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1.069,20 zł w terminie do 23 grudnia 2016 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 15-16, 19-20), potwierdzenie odbioru (k. 17-18, 21-22).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Ich treści ani autentyczności nie podważyła żadana ze stron.

Zeznania przedstawiciela powoda G. K. są spójne, zgodne z logicznym rozumowaniem i doświadczeniem życiowym, jak również korespondują z obrazem przebiegu zdarzeń wynikającym z dokumentacji.

Sąd pominął dowód z przesłuchania przedstawiciela pozwanego i ograniczył przesłuchanie od przedstawiciela powoda albowiem za pozwanego nie stawiał się nikt pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) Sp. z o.o. w T. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Spór stron powstał na gruncie wykonania umowy sprzedaży. Powódka domagała się zapłaty z tytułu sprzedaży suplementów diety wykazanej fakturą VAT nr (...). Pozwana twierdziła, że powód nie wykazał zamówienia towaru przez pozwaną oraz jego dostarczenia.

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że sprzedaż jest umową dwustronnie zobowiązującą. Skutkiem zawarcia umowy sprzedaży jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny. Świadczenie jednej strony jest więc odpowiednikiem świadczenia drugiej strony. W takim ujęciu umowa sprzedaży ma charakter umowy wzajemnej, w odniesieniu do której znajdują zastosowanie ogólne przepisy dotyczące zobowiązań wzajemnych (art. 487 i n.).

Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. To one, a nie Sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Strony mają obowiązek przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W toku procesu powódka za pomocą dowodów w postaci m.in. faktur VAT, potwierdzeń doręczenia, potwierdzeń przelewów, oraz przesłuchania przedstawiciela powoda G. K. wykazała, że powódka w ramach stałej współpracy dostarczała pozwanej za pośrednictwem kuriera suplementy diety. Fakt dostarczenia towaru objętego fakturą VAT nr (...) został przez stronę powodową potwierdzony za pomocą zeznań przedstawiciela powoda G. K., podpisanego potwierdzenia salda, potwierdzeń doręczenia oraz faktury VAT.

Strona pozwana nie przedstawiła natomiast żadnego przeciwdowodu dla wykazania, że towar wraz z fakturą nie został jej dostarczony.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strony ustaliły, iż do zapłaty za dostarczony towar każdorazowo dochodzi w momencie kiedy pozwana dokona sprzedaży towaru. Zdaniem Sądu okoliczności sprawy wskazują, że została spełniona powyższa przesłanka. Wskazują na to: fakt potwierdzenia salda uwzględniającego fakturę (...) oraz zeznania przedstawiciela powoda G. K., który wskazał, że został poinformowany przez klienta pozwanej, że towar objęty fakturą VAT nr (...) nie jest dostępny u pozwanej, gdyż został już sprzedany. Ponadto zgodnie z ustaleniami stron jeżeli strona nie sprzedawała towaru to miała możliwość odesłania towaru, czego jednak nie uczyniła. Zgodnie z tą umową zapłata za towar miała nastąpić dopiero po sprzedaży produktu przez pozwaną klientowi.

W zakresie podniesionego przez pełnomocnika pozwanej zarzutu, że na potwierdzeniu doręczenia przesyłki widnieje data 8 czerwca 2017 r. natomiast faktura VAT nr (...) została wystawiona 16 grudnia 2016 r. co budzi wątpliwość strony pozwanej należy wskazać, że zarzut ten musiał wynikać z pobieżnej analizy materiału dowodowego dokonanej przez pełnomocnika procesowego pozwanej. Na przedłożonym potwierdzeniu odbioru wyraźnie wskazano, że do doręczenia przesyłki doszło dnia 19 grudnia 2016 r. Natomiast data 8 czerwca 2017 r. jest datą wygenerowania przez stronę pozwaną elektronicznego potwierdzenia (co wyraźnie jest wskazane w potwierdzeniu doręczenia), a nie jak twierdzi pełnomocnik pozwanej datą doręczenia przesyłki. W związku z powyższym należy uznać w/w zarzut za bezzasadny.

Sąd stwierdził, że powódka za pomocą przedstawionych dowodów sprostała ciężarowi udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie. Natomiast strona pozwana nie sprostała, obowiązkowi udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa, gdyż w toku procesu nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił żądanie pozwu i postanowił zasądzić pod pozwaną na rzecz spółki powodowej całość żądanej kwoty na podstawie art. 535 k.c. i nast.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 7 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 403 ze zm.) w transakcjach handlowych od daty wskazanej w pozwie bowiem roszczenie powódki w tym dniu było wymagalne.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Paragraf 1 artykułu 203 k.p.c. przyznaje nieograniczone i wyłącznie od woli powoda zależne prawo cofnięcia pozwu do chwili rozpoczęcia rozprawy.

W niniejszej sprawie powódka cofnęła pozew w zakresie żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 24 czerwca 2016 r. do dnia 23 grudnia 2016 r. wraz z zrzeczeniem się roszczenia. W związku z powyższym cofnięcie pozwu nie jest zależne od zgody pozwanej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie powołanego przepisu art. 203 § 1 k.p.c. oraz art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania strony powodowej złożyły się kwoty: 30 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz 270 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych co daje łączną kwotę 317 zł.

SSR Jolanta Brzęk